

AD Wikènt INHOUDSOPGAVE

Ashley Mauricia
(deel 2)

pagina 16+17

Duurste
toetje

pagina 18

Uitslagen
October
Clash 2011

pagina 19

Kate Moss
in Mahaai

pagina 20+21

Nieuwe
Nexus op
19 oktober

pagina 22

Vernieuwde
versie eerste
Larry-game

pagina 23

Puzzels, Tooby, Strips

pagina 24

iOS5

pagina 25

IT-column

pagina 25

LG hdtv met
een verbruik
van 28W

pagina 25

Johnny Depp
zingt op
soundtrack

pagina 26

WARWARÚ

Als de duivel hem
lust, geeft het niet
waar hij kust.

MARTIE GINGER

AD Wikènt is een wekelijkse
uitgave van ABCourant NV
en wordt als bijlage van de
zaterdageditie van het
Antilliaans Dagblad verspreid.

ABCourant NV
Prof. Kernkampweg z/n
Willemstad, Tel. 7472200

Veelzijdig kunstenaar

Ashley Mauricia

Als kunstenaar maakt Mauricia behalve schilderijen, ook beelden van verschillende materialen, onder andere hout, steen en metaal en gebruikt daarin meer het abstracte. Hij werkt altijd vanuit zijn eigen identiteit en het vaakst met geometrische vormen. Dat houdt het vierkant en de cirkel in. Hij is heel erg geometrisch in z'n werk, keurig nette en strakke lijnen en cirkels. En hij is ook een erge perfectionist, met die keurige lijnen. Maar soms wil hij toch een beetje vrijheid in zijn werk en dat is wat de stenen hem geven. Daarmee kan hij lossere werken en hoeft hij zich niet aan dat strakke te houden. Als een soort tegenwicht dus.

Tekst en foto's Solange Hendrikse

Verder doet hij aan performance art. Dit is niet gewoon drama, maar een kunstwerk in de performance art, door bijvoorbeeld iets op een kunstzinnige manier te verbeelden, in een kunstwerk een boodschap over te brengen. Verder doet hij een beetje aan acteren, drama en toneel.

Schrijven doet hij ook veel. Verhalen, ideeën, gedachten en poëzie tekent hij in verschillende schriften op. Als reden daarvoor geeft hij: „Omdat tegenwoordig met de technologie van de computer alles getikt is en we al heel gauw zullen zien dat mensen hun vaardigheid in het schrijven kwijtraken. Maar ik ben er eentje die alles wil vastleggen voor het nageslacht. Ik wil de traditie nog even vasthouden en als document gebruiken. Ik schrijf zelf met de hand en heb verschillende schriften, bijvoorbeeld voor op reis, om mijn indrukken vast te leggen. Eentje voor poëzie, als ik inspiratie daarvoor heb, of een gedachtenboek, waarin ik opschrijf wat ik soms denk, filosofer over een bepaalde situatie. Door het op te schrijven, protesteer

ik daartegen, maar dan in mijn eigen boek. Ik probeer altijd 'direct to the point' te zijn en niet emotioneel te worden of te reageren en doe dat door alles op te schrijven. Want soms als ik mij verbaal uit, kan het geen ik zeg anders geïnterpreteerd worden. Door het vast te leggen, kan het altijd teruggelezen worden: zo is het gezegd en opgeschreven en zo is het. Het kan niet verraaid worden. In het filosofieboek schrijf ik over hoe ik ben en denk, wie en wat ik ben, wat ik van alles denk en wat ik met mijn leven wil doen. Ik schrijf alles op, want boeken en papier zijn geduldig. En vaak bestaan woord en geschrift nog lang nadat je er niet meer bent. Dan kan men naslaan hoe het in die tijd was. Ik ben dus de tijd aan het documenteren. Ik laat de tijd daarin stilstaan, zodat de lezer weet dat ik hier was, wie ik was en hoe ik dacht. Dit is wat ik achterlaat. Ik schrijf altijd eerst in het klad en daarna netjes over in een van mijn schriften. En ik heb tijd", voegt hij er lachend aan toe.

Deel 2: Strakke lijnen en schrijven

In een van zijn schriften staat op de omslag 'E promé viktoría ta pa konkista bo mes' (De eerste overwinning is om jezelf te veroveren). Dat vindt hij een 'TOP'-gedachte, die alles zegt. Hij gebruikt het

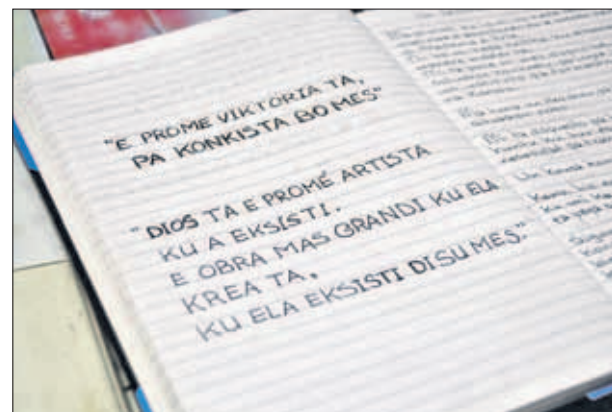
altijd om zichzelf even op te peppen. Over een paar maanden wordt Mauricia 50 jaar. Een mijlpaal in zijn leven. Of het een groot feest wordt, weet hij niet, belangrijk voor hem is dat hij het in ieder geval heeft bereikt.

Veilingen voor het goede doel

Mauricia maakt zich zorgen over een nieuw fenomeen dat thans de kop opsteekt, waarbij mensen hun goede wil tonen, door samen een groep te vormen en een veiling te organiseren voor een goed doel. De kunstenaars worden benaderd voor schenking van een kunstwerk, met het doel die te veilen en de opbrengst aan het goede doel te schenken. Het wordt in feite dus een cadeau van een ander, aan iemand anders geven. Mauricia

vindt dat een heel slecht concept, omdat de kunstenaars in feite de feestmakers zijn, maar zelf niet aan het feest mogen deelnemen. Want door hun kunstwerken te doneren, geven zij het cadeau, maar degene die het cadeau overhandigt, is de stichting of groep, die dan met de eer strijkt. Daarbij zal de kunstenaar nooit zijn allerbeste stuk afstaan. Hij kijkt naar wat hij kan missen. Als tijdens de veiling het stuk niet goed verkoopt, krijgt de kunstenaar een slechte naam en daardoor een probleem. Zijn prijs gaat al gauw omlaag, of er gebeurt het tegenovergestelde waardoor de werkstukken juist ineens meer gaan kosten. De bedoeling van een veiling is dat die over het algemeen na overlijden van een kunstenaar plaatsvindt, niet terwijl de kunstenaar nog in leven is, omdat daarmee zijn naam en eer worden aangetast. Ook als het kunstwerk goed wordt geveild, wil dat niet automatisch zeggen dat die kunstenaar goed is, maar dat wordt er dan wel aan verbonden.

Mauricia: „Over het algemeen weet men de concepten niet, omdat men de regels

De schriften met de gedachtenspingsels en levensfilosofieën van Mauricia met daarin ook de 'TOP-gedachte'.